

104331

ADVIES

inzake het geschil tussen:
de heer A en mevrouw B, wonende te Z, ouders van C, een leerling van D, hierna te noemen
bezwaarden
en
de stichting F, bevoegd gezag van D te Z, verder te noemen het bevoegd gezag

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Op 16 september 2009 heeft de directeur van de locatie mavo/havo/vwo bezwaarden en hun zoon een brief overhandigd waarin staat dat het bevoegd gezag voornemens was C van school te verwijderen. In deze brief stond vermeld dat tegen dit besluit binnen zes weken bezwaar kon worden gemaakt bij het bevoegd gezag. Bezwaarden hebben dit bij brief van 21 september 2009 gedaan. Het bevoegd gezag heeft bij brief van 30 september 2009 de Commissie verzocht een advies uit te brengen naar aanleiding van het bezwaarschrift. Bij brief van 30 september 2009 heeft de voorzitter van de centrale directie bezwaarden meegedeeld dat C per 27 oktober 2009 definitief van school zou worden verwijderd en tot dat moment zou worden geschorst. In deze brief stond vermeld dat de ouders binnen zes weken bezwaar konden maken bij het bevoegd gezag. Bij brief van 4 oktober 2009 hebben bezwaarden rechtstreeks een bezwaarschrift ingediend bij de Commissie. Het bevoegd gezag heeft op 8 oktober 2009 per e-mail nadere stukken ingediend.

De Commissie heeft bezwaarden en het bevoegd gezag in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten in een besloten zitting op 14 oktober 2009 te Utrecht.

Bezwaarden zijn in persoon verschenen, vergezeld door hun zoon C.

Het bevoegd gezag werd vertegenwoordigd door de heer E, locatiedirecteur en de heer G, lid van de centrale directie.

Bezwaarden hebben een pleitnotitie met bijlagen overgelegd. De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Hetgeen op de zitting naar voren is gebracht is in dit advies verwerkt. Overeenkomstig de op de zitting gemaakte afspraak heeft het bevoegd gezag kort na de zitting nog enige stukken toegezonden.

2. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie wijst erop dat tegen een voorgenomen besluit geen bezwaar kan worden gemaakt. Ingevolge artikel 7:1 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan immers slechts bezwaar worden gemaakt tegen definitieve beslissingen. Indien alvorens een definitieve beslissing wordt genomen een voornemen kenbaar wordt gemaakt en betrokkenen op dat voornemen schriftelijk reageren mag van het bevoegd gezag worden verlangd dat bij de definitieve beslissing die reactie op kenbare wijze wordt betrokken. De Commissie stelt vast dat dit in de definitieve beslissing noch in de op 8 oktober 2009 gegeven motivering gebeurd is. Daarmee wil de Commissie echter niet zeggen dat het bevoegd gezag die reactie feitelijk niet betrokken zou hebben.

Vast staat dat C fraude heeft gepleegd door twee cijfers te veranderen en de handtekeningen van de docenten te vervalsen. Met partijen is de Commissie van oordeel dat er sprake is van een ernstige onregelmatigheid. Het is niet alleen een strafbaar feit, maar ook als wangedrag in de zin van het protocol schorsen en verwijderen aan te merken. De Commissie acht het dan ook niet onjuist dat het bevoegd gezag heeft geoordeeld dat daartegen met toepassing van

Onderwijsgeschillen

Landelijke
Bezwarencommissie
Schoolbestuursbeslissingen

artikel 14 van het leerlingenstatuut moet worden opgetreden. Het bevoegd gezag heeft aangegeven niet het beleid te hebben bij een ernstige onregelmatigheid of wangedrag als waarvan in dit geval sprake is, de zwaarste sanctie op te leggen. Het bevoegd gezag is van oordeel dat steeds sprake moet zijn van maatwerk en dat in dit geval tot de sanctie van verwijdering is gekozen na alle omstandigheden van het geval in ogenschouw te hebben genomen.

Het bevoegd gezag heeft in dit geval bewust gekozen voor de zwaarst mogelijke sanctie: definitieve verwijdering met als motivering dat er sprake is van een fundamentele vertrouwensbreuk tussen de school en C.

De Commissie heeft kennis genomen van het standpunt van het bevoegd gezag dat het verleden van C geen rol heeft gespeeld in deze beslissing. De Commissie zal zich dan ook slechts tot de door het bevoegd gezag gegeven motivering beperken.

De Commissie overweegt dat definitieve verwijdering van een leerling een zeer ingrijpende maatregel is, zowel voor leerplichtige als voor niet-leerplichtige leerlingen. Een dergelijke maatregel dient slechts als uiterste middel te worden gehanteerd. Daarbij dient te worden gedacht aan het geval dat de begane onregelmatigheid op zichzelf al de maatregel van definitieve verwijdering in beginsel rechtvaardigt dan wel aan het geval dat de gevolgen die de onregelmatigheid heeft gehad op andere leerlingen dan wel het personeel van de school zo ernstig dan wel structureel zijn dat de leerling die de onregelmatigheid heeft begaan in beginsel niet op de school kan blijven.

De Commissie is van oordeel dat weliswaar hetgeen C heeft gedaan zeer ernstig en afkeurenswaardig is, maar dat dat wangedrag niet van dien aard is dat dit reeds daarom de maatregel van definitieve verwijdering rechtvaardigt. Evenmin geeft het feit dat C aanvankelijk is blijven ontkennen dat hij dat wangedrag had gepleegd, hoewel dat zijn wangedrag wel ernstiger maakt en ook de kans vergroot dat er sprake is van een fundamentele vertrouwensbreuk, daarvoor in samenhang met dat wangedrag op zichzelf voldoende grond. In zoverre vindt de Commissie de op 8 oktober 2009 gegeven motivering gebrekkig. Aan het feit dat een dergelijk incident op school zich nog niet eerder heeft voorgedaan kan de Commissie geen betekenis toekennen.

De Commissie kan zich voorstellen dat de affaire geleid heeft tot een schok bij het personeel. Dat door het incident het vertrouwen van de school in C is aangetast, acht de Commissie aannemelijk en ook begrijpelijk. Dat het enkele feit dat een leerling op geraffineerde wijze fraude heeft gepleegd op zichzelf leidt tot een definitieve fundamentele vertrouwensbreuk acht de Commissie echter niet aangetoond en ook niet aannemelijk gemaakt.

Het bevoegd gezag is er niet toe overgegaan C in afwachting van een beslissing tot definitieve verwijdering de toegang tot de school te ontzeggen c.q te schorsen, welke bevoegdheid het bevoegd gezag volgens de eigen regels toekomt. Het feit dat de schoolvakantie begon had daaraan niet in de weg gestaan. Zelfs na de schoolvakantie is C weer toegelaten tot de school, zij het - maar dat had te maken met het feit dat hij weer had gedoubleerd - op een andere afdeling. De betreffende docenten, bijna allemaal nieuw voor C, zijn hem op normale professionele wijze tegemoet getreden. Uit de wijze waarop binnen de school op C is gereageerd blijkt niet van een fundamentele vertrouwensbreuk.

De Commissie wijst erop dat het belang van de school om een duidelijk signaal af te geven ook gediend wordt als C een andere sanctie, zoals schorsing was opgelegd. Op basis van artikel 14 van het leerlingenstatuut had ook een andere sanctie kunnen worden opgelegd. De Commissie denkt daarbij aan het opleggen van een schriftelijke berisping en een zware, langdurige, straftaak. Bij de inhoud van deze straftaak dient thans rekening gehouden te worden met de gevolgen die de schorsing en de voorgenomen verwijdering reeds voor C hebben gehad.

Reeds om bovenstaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de opgelegde maatregel niet in stand kan blijven en behoeven de overige argumenten van bezwaarden geen bespreking. De Commissie wenst overigens nog wel op te merken dat uitgangspunt voor het bevoegd gezag moet zijn dat zo snel als mogelijk is, opgetreden wordt tegen schending van schoolregels en ander wangedrag. De Commissie acht het dan ook niet onjuist dat het bevoegd gezag de resultaten van het psychiatrisch/psychologisch onderzoek niet heeft willen afwachten.

3. ADVIES VAN DE COMMISSIE

De Commissie adviseert het bevoegd gezag:

- het bezwaar gegrond te verklaren en het besluit van 30 september 2009 tot schorsing per 1 oktober 2009 en definitieve verwijdering per 27 oktober 2009 te herroepen;
- C conform artikel 14 van het leerlingenstatuut te straffen door hem schriftelijke te berispen en een strafzaak op te leggen;
- bezwaarden te wijzen op de mogelijkheid van beroep bij de rechtbank op grond van de Algemene wet bestuursrecht.

Utrecht 15 oktober 2009

mr. B.K. Olivier, voorzitter, mr. drs. F.H.J.G. Brekelmans en mr. Chr. H. Stokman-Prins, leden,
en drs. J. van Velzen, secretaris.